

kassinaste külwab, se peab ka kassinaste leikama. — Leikuse-pühha pühhitsemine sadab siis sedda hindu ja kassu, et ðp. pime sellega rahul ollema, mis ja kuida iissi, ja sedda mõda ka Jummal, meiega teinud, ja — parremat noud wotma.

Jummal fannab meie eest hoolt; agga innimene peab iissi ka ennese eest hoolt kandma. Jummal murretseb meie ette ja annab forralist ilma, fastet ja wishma; agga sellepärrast ei pea innimene mitte holimataks jáma, waid kui noistlik loom ettearvama, mis ta teeb, ja mis wimaks fest saab tullemaga. Jummal annab leikust; agga kes ei külwa, ehk kes diete ei külwa, se ei woi ka mitte leikada, ning tuldeb sedda temma ennese suiks anda, kui teiste rohke leikamiseaeg temmale leinamise ajaks saab. Kes rohkesti külwab,

útleb kirri; se peab ka rohkesti leikama. Jummal teeb meiega nenda, kuida meie teud wåert on, ja moedab ðige moeduga iggaúhhele, mis temma teninud, ehk kuida temma tded teinud: ühhele pasjast semet, teissele kahhewdrt, kolmandale wiewdrt, neljandale kuewdrt ja mitmele kue-seitsme ja kümnevödrt. Tulleb selle párrast üttelda: selle moeduga miska omimast käest olled moetnud, moetetakse sulle jálle. Sed da ennam omma tde fallal omma rammu, meeilt ja moistust olled prukind ja selle peale märfand, mis so ennese ja teiste teadmisest hea ja tallus on, sedda parremine saab so tde fordaminnema, ja sedda suremat kassu sulle saatma.

Jummal on wåggew, útleb Paulus, keik armurohkesti teile andma, et teie ikka keikis keigega rahhul ja rohked wuite olla keige